ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1974

Vyhlásené: 27.11.1974 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

115

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí

z 15. novembra 1974

o Dohovore o riešení občianskoprávnych sporov vznikajúcich zo vzťahov hospodárskej a vedecko-technickej spolupráce v rozhodcovskom konaní

Dňa 26. mája 1972 bol v Moskve podpísaný Dohovor o riešení občianskoprávnych sporov vznikajúcich zo vzťahov hospodárskej a vedecko-technickej spolupráce v rozhodcovskom konaní.

Prezident republiky Dohovor ratifikoval a ratifikačná listina bola uložená v Sekretariáte Rady vzájomnej hospodárskej pomoci, depozitára Dohovoru, 2. augusta 1974.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku VIII 13. augustom 1973 a pre Československú socialistickú republiku 31. októbrom 1974.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

Prvý námestník ministra:

Krajčír v. r.

DOHOVOR o riešení občianskoprávnych sporov vznikajúcich zo vzťahov hospodárskej a vedecko-technickej spolupráce v rozhodcovskom konaní

Vlády Bulharskej ľudovej republiky, Maďarskej ľudovej republiky, Nemeckej demokratickej republiky, Mongolskej ľudovej republiky, Poľskej ľudovej republiky, Rumunskej socialistickej republiky, Zväzu sovietskych socialistických republík a Československej socialistickej republiky, vedené snahou zabezpečiť priaznivé právne podmienky na ďalšie prehĺbenie a zdokonalenie vzájomnej hospodárskej a vedecko-technickej spolupráce, vychádzajúc z toho, že náležité riešenie sporných otázok vznikajúcich v priebehu uskutočňovania tejto spolupráce napomáha jej úspešný rozvoj, berúc do úvahy, že rozhodcovské súdy v ich štátoch sa v praxi osvedčili ako účinný nástroj na rozhodovanie sporov súvisiacich so zahraničnoobchodnými operáciami, a usilujúc sa o ešte širšie využitie týchto rozhodcovských súdov ich poverením na prejednávanie občianskoprávnych sporov vznikajúcich zo vzťahov s ohľadom na všetky druhy hospodárskej a vedecko-technickej spolupráce, dohodli sa na tomto:

Článok I

(1) Všetky spory medzi hospodárskymi organizáciami vyplývajúce zo zmluvných a iných občianskoprávnych vzťahov, vznikajúcich medzi nimi v priebehu hospodárskej a vedecko-technickej spolupráce zmluvných štátov tohto Dohovoru, sa budú rozhodovať v rozhodcovskom konaní s vylúčením právomoci štátnych súdov v týchto sporoch.

(2) Za vzťahy uvedené v odseku 1 sa považujú vzťahy z kúpnych zmlúv, zo zmlúv o špecializácii a kooperácii výroby, zo zmlúv o dielo, zo zmlúv na vykonanie stavebných, montážnych, projektových, výskumných, vedeckobádateľských, projektovo-konštruktérskych a experimentálnych prác, zo zmlúv na poskytovanie prepravných, zasielateľských a iných služieb, ako aj iné občianskoprávne vzťahy vznikajúce v priebehu hospodárskej a vedecko-technickej spolupráce medzi zmluvnými štátmi tohto Dohovoru.

(3) Za hospodárske organizácie sa v zmysle tohto Dohovoru považujú podniky, trusty, združenia, kombináty, hlavné správy hospodáriace podľa chozraščotu, ako aj vedeckovýskumné ústavy, projektovo-konštrukčné kancelárie a iné organizácie podobného druhu, ktoré sú subjektami občianskeho práva a majú sídlo v rôznych zmluvných štátoch tohto Dohovoru.

Článok II

(1) Spory uvedené v článku I sa budú prejednávať na rozhodcovskom súde zriadenom pri obchodnej komore v štáte žalovanej strany alebo - podľa dojednania strán - v treťom zmluvnom štáte tohto Dohovoru.

(2) V tých prípadoch, keď v zmluvných štátoch tohto Dohovoru pôsobia na prejednávanie určitých kategórií sporov špecializované rozhodcovské súdy, takéto spory budú prejednávať na základe vzájomnej dohody strán tieto rozhodcovské súdy.

(3) Vzájomná žaloba a nárok uplatnený na započítanie, ktoré vyplývajú z toho istého právneho vzťahu ako hlavná žaloba, podliehajú prejednaniu na rozhodcovskom súde, na ktorom sa prejednáva základná žaloba.

Článok III

(1) Rozhodcovské súdy nemajú právomoc prejednávať nároky na uzavretie zmluvy alebo na prijatie jednotlivých zmluvných podmienok.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa netýka právomoci rozhodcovského súdu, pokiaľ ide o prejednávanie nárokov poškodenej strany na zaplatenie penále určeného za porušenie zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy alebo na náhradu škôd spôsobených takým porušením.

Článok IV

(1) Rozhodnutia rozhodcovských súdov uvedených v článku II ods. 1 sú konečné a záväzné. Strany ich plnia dobrovoľne.

(2) Tieto rozhodnutia sa považujú za uznané bez ďalšieho konania a budú sa vykonávať v ktoromkoľvek zmluvnom štáte tohto Dohovoru tým istým spôsobom ako právoplatné rozhodnutia štátnych súdov štátu, v ktorom sa má rozhodnutie vykonať.

(3) Pokiaľ ide o pokonávky potvrdené rozhodcovským súdom, použijú sa primerane ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa týkajú aj rozhodnutí špecializovaných rozhodcovských súdov uvedených v článku II ods. 2 tohto Dohovoru, ako i pokonávok potvrdených špecializovaným rozhodcovským súdom, pokiaľ sa nepredvída niečo iné v právnom poriadku štátu, v ktorom má sídlo taký rozhodcovský súd.

(5) Rozhodnutia rozhodcovských súdov uvedených v článku II a pokonávky potvrdené týmito súdmi, nesplnené dobrovoľne, sa môžu predložiť na nútený výkon v priebehu dvojročnej lehoty. Táto premlčacia lehota sa počíta odo dňa doručenia rozhodcovského nálezu strane žiadajúcej o výkon a pri zaslaní nálezu poštou - od dátumu pečiatky poštového úradu o prijatí doporučeného listu na odoslanie. V prípade pokonávky sa uvedená lehota počíta odo dňa uzavretia pokonávky.

Článok V

(1) Výkon rozhodnutia rozhodcovského súdu môže štátny súd krajiny výkonu odoprieť jedine v prípade:

a) ak rozhodnutie bolo vydané s porušením predpisov o právomoci určených týmto Dohovorom, alebo

b) ak strana, proti ktorej bolo rozhodnutie vydané, dokáže, že bola zbavená možnosti obhajovať svoje práva v dôsledku porušenia pravidiel rozhodcovského konania alebo v dôsledku iných okolností, ktoré nemohla odvrátiť a ktoré jej bránili zúčastniť sa na konaní rozhodcovského súdu a upovedomiť rozhodcovský súd o týchto okolnostiach, alebo

c) ak strana, proti ktorej bolo vydané rozhodnutie rozhodcovského súdu, dokáže, že rozhodnutie bolo zrušené alebo jeho výkon pozastavený na základe vnútroštátnych predpisov štátu, v ktorom bolo vydané.

(2) V prípade odopretia výkonu rozhodnutia rozhodcovského súdu z dôvodov uvedených v bodoch a) a b) odseku 1 tohto článku je strana, v prospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, oprávnená predložiť novú žalobu z toho istého dôvodu príslušnému orgánu v trojmesačnej lehote počítanej odo dňa, keď uznesenie o odopretí nadobudlo právoplatnosť.

Článok VI

(1) Na otázky upravené týmto Dohovorom sa vo vzťahoch medzi jeho zmluvnými štátmi nepoužijú ustanovenia dvojstranných a mnohostranných dohovorov, nimi predtým uzavretých, s výnimkou dohovorov, podľa ktorých určité kategórie občianskoprávnych sporov patria do výlučnej právomoci určitých orgánov.

(2) Tento Dohovor sa rovnako nepoužije na občianskoprávne spory, ktoré patria podľa vnútroštátneho zákona platného v čase podpísania Dohovoru do výlučnej právomoci súdnych orgánov alebo iných štátnych orgánov.

Článok VII

Tento Dohovor sa netýka prípadov, ktoré sa prejednávajú ku dňu, keď Dohovor nadobudne platnosť.

Článok VIII

(1) Tento Dohovor bude ratifikovaný štátmi, ktoré ho podpísali. Ratifikačné listiny sa odovzdávajú do úschovy Sekretariátu Rady vzájomnej hospodárskej pomoci, ktorý je depozitárom tohto Dohovoru.

(2) Tento Dohovor nadobudne platnosť deväťdesiatym dňom počítajúc odo dňa, keď depozitárovi bola odovzdaná piata ratifikačná listina.

(3) Pre štáty, ktorých ratifikačné listiny budú odovzdané do úschovy depozitárovi po nadobudnutí platnosti Dohovoru, nadobudne Dohovor platnosť deväťdesiatym dňom odo dňa, keď ratifikačné listiny boli odovzdané depozitárovi.

Článok IX

(1) So súhlasom zmluvných strán tohto Dohovoru môžu k tomuto Dohovoru po jeho nadobudnutí platnosti pristúpiť iné štáty tým spôsobom, že odovzdajú depozitárovi listinu o pristúpení. Pristúpenie sa považuje za platné po uplynutí deväťdesiatich dní odo dňa, keď depozitár dostane poslednú správu o súhlase s pristúpením.

(2) Štát, ktorý pristúpi k tomuto Dohovoru, upovedomí depozitára o tom, ktorý rozhodcovský súd v jeho štáte zodpovedajúci rozhodcovskému súdu uvedenému v článku II ods. 1 bude prejednávať spory uvedené v článku I tohto Dohovoru.

Článok X

Každý zmluvný štát tohto Dohovoru môže Dohovor vypovedať tým, že o tom upovedomí depozitára. Výpoveď nadobúda účinnosť po 12 mesiacoch odo dňa, keď depozitár dostal toto oznámenie. Vystúpenie štátu z Dohovoru sa nedotýka prípadov, ktoré sa prejednávajú podľa tohto Dohovoru ku dňu, keď výpoveď nadobudne účinnosť.

Článok XI

Depozitár bezodkladne upovedomí všetky štáty, ktoré tento Dohovor podpísali a ktoré k nemu pristúpili, o dátume odovzdania do úschovy každej ratifikačnej listiny alebo každej listiny o pristúpení, o dátume nadobudnutia platnosti Dohovoru, ako i o iných oznámeniach podľa tohto Dohovoru.

Článok XII

Depozitár tohto Dohovoru urobí príslušné opatrenia na registráciu tohto Dohovoru v Sekretariáte Organizácie Spojených národov v súlade s jej Chartou.

Článok XIII

Tento Dohovor sa odovzdáva do úschovy depozitárovi, ktorý rozošle náležite overené odpisy Dohovoru štátom, ktoré Dohovor podpísali a ktoré k nemu pristúpili.

Spísané v Moskve 26. mája 1972 v jednom vyhotovení v ruskom jazyku.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.